

PROCEDURA DE ÎNTOCMIRE A ACTELOR DE STARE CIVILĂ ALE CETĂȚENILOR ROMÂNI AFLAȚI ÎN STRĂINĂTATE – TRANSCRIEREA – este reglementată de ART. 43 și 44 DIN LEGEA 119/1996, REPUBLICATĂ, cu modificările și completările ulterioare, privind actele de stare civilă.

Actele de stare civilă ale cetățenilor români, întocmite de autoritățile străine, au putere doveditoare în țară numai dacă sunt înscrise sau transcrise în registrele de stare civilă române.

Transcrierea certificatelor și a extraselor de stare civilă se efectuează **cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale de la locul de domiciliu al solicitantului, cu avizul prealabil al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanei**. Cetățeanul român este obligat ca, în termen de 6 luni de la întoarcerea în țară sau de la primirea din străinătate a certificatului sau a extrasului de stare civilă, să ceară transcrierea acestor acte la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale în a cărei rază domiciliază.

La preluarea dosarului prin care se solicită aprobarea de transcriere a unui certificat de stare civilă din străinătate, trebuie se stabilească următoarele:

- a) dacă titularul certificatului sau extrasului de naștere, căsătorie sau de deces este/a fost **cetățean român**;
- b) dacă **mai există un alt act transcris/înscris**;
- c) **domiciliul din țară al titularului** certificatului/extrasului de stare civilă;

Documentele administrative emise de autoritățile străine, prezentate pentru înregistrarea în registrele de stare civilă române, precum și traducerea acestora, care sunt făcute la un notar public din străinătate, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) documentele eliberate de instituții ale statelor semnatare ale Convenției de la Haga din 05.10.1961 cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, la care România a aderat prin O.G. nr. 66/1999, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările și completările ulterioare, **se apostilează**.

b) documentele eliberate de statele cu care România a încheiat tratate / convenții / acorduri de asistență judiciară sunt scutite de **supralegalizare, apostilare sau orice altă formalitate**;

c) documentele care nu se regăsesc în una din situațiile prevăzute la lit. a sau b **se supralegalizează**, în conformitate cu prevederile art. 162 din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat, cu modificările și completările ulterioare.

Cererea de transcriere, se adresează **primarului unității administrativ-teritoriale** pe raza căreia își are **domiciliul titularul actului** și **se face în nume propriu**, sau prin **împuternicit cu procură specială autenticată**. La cerere se atașează și o declarație pe proprie răspundere din care să rezulte că nu s-a mai solicitat

transcrierea/înscrierea certificatului în registrele de stare civile române din țară/străinătate.

Minorii în vârstă de peste 14 ani, solicită transcrierea certificatelor de naștere în **nume propriu, asistat de unul dintre părinți** sau, după caz, **de tutore**; în cazul în care părinții au **domicilii diferite, primăria competentă** privind transcrierea certificatului de naștere, **poate fi oricare dintre cele două primării pe raza cărora au domiciliul părinții minorului.**

Pentru **persoanele care nu au împlinit vârsta de 18 ani**, ai căror **părinți au domiciliul în străinătate**, cererea de transcriere a certificatelor de naștere se depune la Direcția de Stare Civilă a Sectorului 1 al mun. București.

Pentru cetățenii români de peste 18 ani cu domiciliul în străinătate, cererea se adresează primarului unității administrativ-teritoriale **de la ultimul loc de domiciliu avut în țară** (cu avizul prealabil al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor – D.E.P TIMIȘ), iar dacă nu au avut domiciliul în România, primarului Sectorului 1 al mun. București (cu avizul prealabil al Direcției Generale de Evidență a Persoanelor al mun. București).

Pentru stabilirea primăriei administrativ-teritoriale competente să întocmească actul, cetățenii români cu domiciliul în străinătate prezintă **dovada** eliberată de Serviciul Public Comunitar Local de Evidență a Persoanelor de la ultimul loc de domiciliu avut în țară.

În cazul transcrierii **certificatului/extrasului de căsătorie**, cererea se adresează **primarului unității administrativ-teritoriale** de la **domiciliul comun al soților**, iar dacă **soții au domiciliu diferite**, la **oricare din cele două primării** pe raza cărora aceștia au domiciliul.

În cazul transcrierii **certificatului/extrasului de deces**, cererea se adresează **primarului unității administrativ-teritoriale a locului de domiciliu al solicitantului sau primarului unității administrativ-teritoriale de la ultimul domiciliu avut în țară de către persoana decedată.**

Persoanele care fac dovada cetățeniei române cu Certificatul de depunere a jurământului de credință, eliberat de Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, adresează cererea de transcriere a certificatelor/extraselor de stare civilă procurate din străinătate, la Direcția de Stare Civilă a sectorului 1 al mun. București; persoanele care se legitimează cu **permis de ședere permanentă**, eliberat de Oficiul Român pentru Imigrări, care atestă **domiciliul în România**, vor adresa cererea de transcriere primarului unității administrativ-teritoriale a localității de domiciliu, potrivit datelor înscrise în permisul de ședere.

Cetățenii români cu domiciliul în străinătate, care se legitimează cu **pașaport expirat** sau **titluri de călătorie**, și sunt în *imposibilitatea de a se legitima cu un document valabil*, vor

solicita Serviciului Public Comunitar Local de Evidență a Persoanelor de la ultimul loc de domiciliu, eliberarea unei **dovezi** din care să rezulte cum figurează înregistrați în Registrul Local de Evidență a Persoanelor; în baza *dovezii și a pașaportului expirat sau a titlului de călătorie*, se va face legitimarea persoanelor de către oficiile de stare civilă.

Cererea de transcriere este însoțită de **certificatul** sau **extrasul de stare civilă** eliberat de autoritățile străine, **în original, o fotocopie și traducerea legalizată** a acestuia, precum și următoarele documente:

Fotocopii ale certificatelor de stare civilă, fotocopii ale actelor de identitate sau pașaport, după caz.

Declarații notariale, din partea ambilor soți cu privire la **numele purtat după căsătorie**, în situația în care, în certificatul/ extrasul de căsătorie procurat din străinătate, nu se face referire la numele soților după căsătorie.

În situația în care părinții minorului au **domicilii diferite**, părintele care solicită transcrierea certificatului va da o declarație, în fața ofițerului de stare civilă delegat, cu privire la domiciliul minorului; în cazul în care transcrierea este solicitată de împuternicit, se va solicita **declarație notarială** cu privire la **domiciliul minorului**, dacă în cuprinsul împuternicirii nu se face referire la acest aspect.

PROCEDURA SCHIMBĂRII PE CALE ADMINISTRATIVĂ A NUMELOR PERSOANELOR FIZICE - este reglementată de **ORDONANȚA GUVERNULUI NR. 41/2003**, cu modificările și completările ulterioare, privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor

Persoana care solicită schimbarea pe cale administrativă a numelui va depune o cerere la primăria sau Serviciul Public Comunitar Local de Evidență a Persoanelor în a cărei rază teritorială își are domiciliul, sau de la ultimul loc de domiciliu avut în țară, în cazul cetățenilor români cu domiciliul în străinătate.

Cererea de schimbare a numelui trebuie să fie motivată și să fie însoțită de următoarele acte copii legalizate de pe certificatele de stare civilă ale persoanei care solicită schimbarea numelui; un exemplar al MONITORULUI OFICIAL AL ROMÂNIEI, Partea a III-a, în care a fost publicat, prin grija și pe cheltuiala solicitantului extrasul din cererea de schimbare a numelui, exemplar de la publicarea căruia să nu fi trecut mai mult de un an; cu aprobarea conducătorilor serviciilor publice județene, cererea de schimbare a numelui format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod poate fi exceptată de la publicare;

-consimțământul, dat în formă autentică, al celuilalt sot, în cazul schimbării numelui de familie comun purtat în timpul căsătoriei;

- copia de pe decizia de aprobare a autorității tutelare, în cazurile prevăzute de art.7 din O.G. nr.41/2003*, cu modificările și completările ulterioare;

-cazierul judiciar și cazierul fiscal ale solicitantului;

- orice alte acte pe care solicitantul le consideră necesare pentru motivarea cererii sale.

Cetățenii români pot obține, pentru motive temeinice, schimbarea pe cale administrativă a numelui de familie și a prenumelui sau numai a unuia dintre acestea, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 41/2003, cu modificările și completările ulterioare .

Sunt considerate ca întemeiate cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri, conform art. 4 din O.G. nr.41/2003, cu modificările și completările ulterioare :

a) când numele este format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod;

b) când persoana în cauză a folosit, în exercitarea profesiei, numele pe care dorește să îl obțină, făcând dovada cu privire la aceasta, precum și asupra faptului că este cunoscută în societate sub acest nume;

c) când, din neatenția ofițerilor de stare civilă ori ca urmare a necunoașterii reglementărilor legale în materie, au fost efectuate mențiuni greșite în registrele de stare civilă ori au fost eliberate certificate de stare civilă cu nume eronate, în baza cărora au fost eliberate alte acte;

d) când persoana în cauză are nume de familie sau prenume format din mai multe cuvinte, de regulă reunite, și dorește schimbarea acestuia;

e) când persoana în cauză poartă un nume de familie de proveniență străină și solicită să poarte un nume românesc;

f) când persoana și-a schimbat numele de origine străină într-un nume românesc, pe cale administrativă, și dorește să revină la numele dobândit la naștere;

g) când părinții și-au schimbat numele pe cale administrativă, iar copiii solicită să poarte un nume de familie comun cu al părinților lor;

h) când persoana în cauză solicită să poarte un nume de familie comun cu al celorlalți membri ai familiei, nume care a fost dobândit ca urmare a adopției, a menținerii numelui la căsătorie, a stabilirii filiației ori a unor schimbări de nume aprobate anterior pe cale administrativă;

i) când soții au convenit cu ocazia încheierii căsătoriei să poarte numele de familie reunite și ambii solicită schimbarea acestuia pe cale administrativă, optând pentru numele de familie dobândit la naștere de către unul dintre ei ori să revină fiecare la numele avut anterior căsătoriei;

j) când persoana în cauză face dovada că a fost recunoscută de către părinte ulterior înregistrării nașterii, însă, întrucât nu a sesizat instanța pentru încuviințarea purtării numelui de familie al acestuia în timpul vieții, nu există altă posibilitate de dobândire a numelui părintelui decât pe cale administrativă;

k) când prenumele purtat este specific sexului opus;

l) când persoanei i s-a încuviințat schimbarea sexului prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă și solicită să poarte un prenume corespunzător, prezentând un act medico-legal din care să rezulte sexul acesteia;

m) alte asemenea cazuri temeinic justificate.

Sunt de asemenea considerate justificate și cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:

a) când persoana în cauză a adoptat minori și dorește ca aceștia să poarte un alt prenume;

b) când căsătoria a încetat prin moartea sau prin declararea judecătorească a

morții unuia dintre soți, iar soțul supraviețuitor solicită să revină la numele de familie purtat anterior căsătoriei ori la numele de familie dobândit la naștere;

c) când în urma divorțului un fost soț revine la numele de familie purtat anterior și care provine dintr-o altă căsătorie, de asemenea desfăcută prin divorț, și dorește să poarte numele dobândit la naștere;

d) când în urma încetării căsătoriei prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți celălalt soț se recăsătorește și, ca urmare a desfacerii acestei căsătorii, acesta dorește să poarte numele de familie dobândit la naștere;

e) când fostul soț dorește să poarte numele de familie pe care l-a avut în căsătorie, pentru a avea un nume comun cu copiii încredințați spre creștere și educare, cu consimțământul fostului soț, dat în formă autentică;

f) când părinții au divorțat, iar copiii încredințați spre creștere și educare unuia dintre părinți, care a revenit la numele de familie avut anterior căsătoriei, solicită să poarte numele de familie al acestuia;

g) când s-a desfăcut adopția unei persoane căsătorite care are copii minori și în urma desfacerii adopției persoana în cauză revine la numele de familie avut înainte de adopție;

h) când unul dintre soți, la încheierea căsătoriei, a luat numele de familie al celuilalt soț, nume pe care acesta l-a dobândit prin adopție, iar ulterior încheierii căsătoriei are loc desfacerea adopției.

* Pentru minor, cererea de schimbare a numelui se face, după caz, de părinți sau, cu încuviințarea autorității tutelare, de către tutore. Dacă părinții nu se înțeleg cu privire la schimbarea numelui, va hotărî autoritatea tutelară. Când cererea este făcută de unul dintre părinți, este necesar acordul celuilalt părinte, dat în formă autentică. Acordul nu este necesar în cazul în care celălalt părinte este pus sub interdicție ori este declarat judecătorește dispărut sau decăzut din drepturile părintești. Când minorul a împlinit vârsta de 14 ani, cererea va fi semnată și de acesta. Pentru persoana pusă sub interdicție, cererea de schimbare a numelui se face de către tutore, cu încuviințarea autorității tutelare. În cazul în care părinții copilului sunt decedați, necunoscuți, puși sub interdicție, declarați judecătorește morți ori dispăruți sau decăzuți din drepturile părintești și nu a fost instituită tutela, în cazul în care copilul a fost declarat abandonat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, precum și în cazul în care instanță judecătorească nu a hotărât încredințarea copilului unei familii sau unei persoane, în condițiile legii, cererea de schimbare a numelui minorului se face de către serviciul public specializat pentru protecția copilului din subordinea consiliului județean, ori, după caz, a consiliului local municipal, orașenesc, comunal sau al sectorului mun. București.

Orice persoană interesată poate face opoziție la cererea de schimbare a numelui, în termen de 30 de zile de la publicarea extrasului din cererea de schimbare a numelui în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

Opoziția se face în scris, motivat și se depune la serviciul public în a cărui rază de competență teritorială își are domiciliul persoana care solicită schimbarea numelui pe cale administrativă.

Dispoziția de admitere sau de respingere a cererii de schimbare a numelui se emite în termen de 60 de zile de la primirea cererii.

Persoana căreia i s-a respins cererea de schimbare a numelui poate face o noua cerere, dacă în susținerea acesteia au intervenit motive noi. Dacă cererea de schimbare a numelui a fost respinsă ca urmare a aditerii unei opoziții, se poate face o noua cerere, în cazul în care se solicita același nume, numai după încetarea cauzelor care au determinat admiterea opoziției.

Serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor la care a fost înregistrată cererea va încunoștința de îndată solicitantul, iar după depunerea de către acesta a dovezii de plată a taxei extrajudiciare de timbru prevăzute de lege, îi va elibera o copie de pe dispoziția de admitere a schimbării numelui. Dacă în termen de 90 de zile de la data luării la cunoștință cel în cauză nu a depus dovada de plată a taxei extrajudiciare de timbru, serviciul public va restitui organului emitent copia de pe dispoziția de admitere a schimbării numelui.

ÎNSCRIEREA DE MENȚIUNI ÎN ACTELE DE STARE CIVILĂ ROMÂNE PRIVIND SCHIMBĂRILE DE NUME ȘI / SAU PRENUME EFECTUATE DE CETĂȚENII ROMÂNI ÎN STRĂINĂTATE

În situația în care solicitantul este în posesia atât a pașaportului emis de autoritățile străine, pe noul nume, cât și a documentului prin care s-a aprobat schimbarea numelui și/sau prenumelui în străinătate, cererea de înscriere a mențiunii de schimbare a numelui și/sau prenumelui se va depune la primăria care are în păstrare actul/actele de stare civilă ale solicitantului, în nume propriu sau prin împuternicit cu procură specială.

Cererea va fi însoțită de următoarele documente:

1. documentul de schimbare a numelui și/sau prenumelui, emis de autoritățile străine, în original și copii (o copie va rămâne la cerere și câte o copie la fiecare dintre actele de stare civilă în baza cărora au fost emise certificatele ce urmează a fi schimbate);
2. traducerea legalizată a documentului, în original și copii (o copie va rămâne la cerere și câte o copie la fiecare dintre actele în baza cărora au fost emise certificatele ce urmează a fi schimbate); traducerea se va face la un notar public din țara, la misiunea diplomatică ori oficiul consular de carieră al României din țara de reședință a solicitantului sau la un notar străin, în acest din urma caz trebuind să fie aplicată apostila conform Convenției de la Haga din 05.10.1961* cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine;
3. adeverința emisă de Direcția Generală de Pașapoarte - Serviciul Probleme de Migrări și Cetățenie, cu privire la statutul juridic al solicitantului față de statul român (în situația în care nu se poate face dovada cetățeniei române);
4. copia certificatului de naștere și/sau căsătorie al(e) persoanei pentru care se solicită înscrierea mențiunii;
5. copia pașaportului străin;
6. copia pașaportului românesc, dacă este cazul.

Cererea de înscriere a mențiunii se poate face în nume propriu sau prin împuternicit cu procură specială. Procura va fi dată în aceleași condiții ca și la punctul 2. În procură este necesar să se facă referire, în mod expres, la faptul ca persoana împuternicită îi reprezintă pe solicitanți atât în vederea depunerii documentelor pentru înscrierea mențiunii, cât și a ridicării noilor certificate de la oficiile de stare civilă unde sunt înregistrate actele de stare civilă ale acestora.

PROCEDURA DE RECONSTITUIRE/ÎNTOCMIRE ULTERIOARĂ A ACTELOR DE STARE CIVILĂ ȘI A MENȚIUNILOR ÎNSCRISE PE MARGINEA ACESTORA, ESTE REGLEMENTATĂ DE ART. 55, 56 ȘI 57 DIN LEGEA 119/1996, REPUBLICATĂ.

Reconstituirea actelor de stare civilă se poate face, la cerere, dacă:

- a) registrele de stare civilă au fost pierdute sau distruse, în totalitate ori în parte;
- b) actul de stare civilă a fost întocmit în străinătate și nu poate fi procurat certificatul ori extrasul de pe acest act.

Întocmirea ulterioară a actelor de stare civilă se poate cere dacă:

- a) întocmirea actului de naștere sau de deces a fost omisă, deși au fost depuse actele necesare întocmirii acestuia;
- b) întocmirea actului de căsătorie a fost omisă, deși a fost luat consimțământul soților de către ofițerul de stare civilă.

Cererea de reconstituire sau de întocmire ulterioară a unui act de stare civilă, însoțită de documentele doveditoare, se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale competente să întocmească actul. În situațiile prevăzute anterior, cererea se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază se află domiciliul persoanei interesate. Cererea se soluționează în termen de 30 de zile, **cu avizul prealabil al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanei, prin dispoziție a primarului**, care se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la emitere.

(2) Dispoziția prevăzută la alin. (1) poate fi contestată la instanța judecătorească în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea emitentă.

PROCEDURA DE RECTIFICARE A ACTELOR DE STARE CIVILĂ ȘI A MENȚIUNILOR ÎNSCRISE PE MARGINEA ACESTORA, ESTE REGLEMENTATĂ DE ART. 61 DIN LEGEA 119/1996, REPUBLICATĂ.

Rectificarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe marginea acestora se face în temeiul *dispoziției primarului unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul de stare civilă, din oficiu sau la cererea persoanei interesate, cu avizul prealabil al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanei.*

Cererea de rectificare a actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe acestea, însoțită de actele doveditoare, se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul de stare civilă ori, după caz, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria de la locul de domiciliu. Cererea se soluționează în termen de 30 de zile prin emiterea dispoziției, care se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la data emiterii.

Dispoziția poate fi contestată la instanța judecătorească în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea emitentă, în condițiile legii.